

AKUT DOLAŞIM YETERSİZLİĞİNİN PATOFİZYOLOJİSİ

Akut dolaşım yetersizliği ve şok, yoğun bakım ünitesi hastalarının patolojisine önemli bir katkı sağlamaktadır ve böyle vakalarda, bu durumların engellemesi veya düzeltilmesi için yapılan müdahaleler terapötiklerin önemli bir kısmını temsil etmektedir. Bu nedenle, bu bölümde akut dolaşım yetersizliğinin patolojisi anlatılmakta takip eden bölümlerde ise bu ana sorunun terapötik yönetimi tartışılmaktadır.

Klinik olarak, şok - herhangi bir nedenden - hipotansiyon ve metabolik asidozun birleşimidir. İllâve bakımlar için yapılacak herhangi bir girişim yanlıltıcı olacaktır; çünkü şok durumuna neden olan koşullar oldukça farklıdır. Klasik yaklaşım, akut dolaşım yetersizliği ve şok nedeni olarak üç ana grup vardır ki bunlar benzer sonuçlar ortaya koysalar da çok farklı patofizyolojilere sahiptirler. Şok nedeni olan bu ana gruplar şunlardır: (I) Kardiyogenik (ii) hipovolemik (iii)septik. İlk iki grupta, sellüler enerji metabolizması yetersizliğinin en son belirteni sellüler hipoksidiir. Bu durum hücrelere yetersiz oksijen taşınması durumunun şokun birçok tanımına dahil olmasına neden olmuştur. Fakat aşağıda anlatıldığı gibi septik şoktaki durum bu değildir; dolayısıyla bu tür tanımlardan kaçınılmalıdır.

Kardiyogenik Şok

Kardiyogenik şok, kalp yetmezliğinin klinik spektrumunun en uç noktasıdır. En önemli aksaklık, pompa yetersizliğine bağlı olarak gelişen azalmış kardiyak debi olarak kendini gösterir. Yetersiz kardiyak debi, metabolik asidoza neden olan sellüler enerji metabolizmasında sorunlara yol açan doku hipoksisi ile sonuçlanır. Gerekli kan

hacmini pompalamasında kalbin yetersiz kalmamasına yol açabilecek birkaç neden vardır. En yaygın olarak, bu durum, kroner arter hastalıkları veya konjenital hastalıklar, alkol gibi daha az görülen diğer kardiomyopati nedenlerine bağlı ikincil olarak gelişen kas zayıflığı ile ilişkilidir. Kalp, verimli bir pompalama işleminden sağlam intrinsik kaslara rağmen mekanik nedenlerden ötürü engellenmiş olabilir. Bu mekanik engelleme, ventil sızıntıları, debideki abnormal obstrüksiyonlar (ventil stenozu veya pulmoner emboli), gerekli ventriküler dolusu engelleyici nitelikte kalbin dış kompresyonu (Basıncı pnömotoraks, perikardiyal effüzyon) gibi nedenlerden kaynaklanabilir.

Kardiyak yetersizlige birincil fizyolojik cevap, sempatik sinirlerin ve renin-anjiyotensin sistemlerinin up-regülasyonudur. Sempatik sistem esas olarak aortik baroreseptörler ve böbreklerdeki juksta-glomerüler aparatla artırmış olan renin sekresyonu yoluyla uyarılır. Ayrıca bu sistemler sistemik arteriooler tonusta, su ve sodyum tutulumunda dramatik artışlara neden olurlar. Vasküler tonuslaki artış direkt olarak katekolaminler, arteriooler sağlayan sempatik sinirlerdeki noradrenalin ile adrenal bezler tarafından salgılanan dolaşımındaki adrenalin ve noradrenalin -hepsi sempatik sinir sisteminin kontrollü altındadır- tarafından dengelenir. Artmış renin boşaltımı dolaşımındaki protein anjiyotensinofenden dekapeptid anjiyotensin I yaratarak arteriooler tonusun artmasına katkıda bulunur. Anjiyotensin I epitel hücrelerde çok güçlü bir vazokonstriktör olan oktapeptid anjiyotensin II'ye dönüştürülür. Dolaşım katekolamini ayrıca vasküler boşluk hacmine önemli bir kontraksiyondan sorumlu olan venöz tonustaki artışa aracı olurlar.

Bu durum, venöz basıncın ve böylece de ventrikül end-diyastolik hacmin sürdürülmesine yardımcı olur.

Yavaş ilerleyen bir süreçte bu mekanizmalar, anjiyotensin II ve katekolaminlerin direk vazokonstriktör etkileri ile arteriyel kan basıncını düşürenler. Sempatik sisteme artmış aktivite direkt olarak miyokard kontraktilitesini de artırır. Ek olarak sıvı tutulumu ve venokonstrüksiyon kombinasyonu etkili intravasküler hacmi ve dolayısıyla end-diyastolik hacmi de artırır. Bu kasılma enerjisinin kardiyak kas dokularının uzunluğuna oranlı olduğunu belirten Starling kanuna göre ventriküler kontraktiliteyi de geliştirir. Yetersiz ventrikülün bulunduğu koşullar altında maksimal çarpması işini gördüğü de söylenebilir. Dolayısıyla çarpması hacmi sabitlenmiştir. Kardiyak verimliliği yükseltmenin diğer yolu kalp hızını artırarak kalbin adrenerjik uyarılmasıdır. Bu ortaya çıkışında diyastolik zaman hayatı düşer ve ventriküler dolumu zedeler. Dolayısıyla yüksek venöz basıncının sağlanması çok önemlidir.

Maalesef yukarıda tarif edilen fizyolojik tepkiler akut durumda olduğu kadar etkili değildir. Akut olarak yetersiz ventrikül kontraktilitiesini maksimize edebilmek için yüksek end-diyastolik hacme gereksintim duyar. Fakat akut kalp yetmezliğine hızlı ödem oluşumu eşlik eder, özellikle sol ventrikül daha fazla etkilendiği için bu genet olarak pulmoner ödemdir. Dolayısıyla vasküler boşlukta tıbbi edici sıvı tutulum mekanizmalarından göreli hızlı sıvı kaybı ortaya çıkar ve intravasküler hipovolemiye neden olur. Ventriküler end-diyastolik hacim düşme eğilimindedir. Kalp hızının artmasıyla birlikte bu etki daha da fazla artar. Bu etki kaybı kateolaminer ve anjiyotensin II nedeniyle artan postşarj ile birlikte genişler. Yarı-optimal preşarj ve yüksek postşarj nedeniyle ventriküler mekanik dezavantajlı hale gelir. Bu durum ventriküler yetmezliği şiddetlendirir ve disritme neden olur. Kardiyojenik şokun optimal tedavisi vazodilatör ve inotropik tedavi ile preload duruma dönülmüşini içerir.

Hipovolemik şok

Hipovolemik, kardiyojenik şokun nedenlerinden biri olarak kabul edilebilir. Düşük kardiyak verimliliğe bağlı sellüler hipoksi, asidozis oluşumunun sebepleriyle benzerlik taşır. Buna rağmen buradaki temel farklılık hipovolemik şokta gerçekten bir miyokardiyal kontraktilitde bozulmasının olmamasıdır. Kardiyak debileyi ilk sorun dişlik venöz dönüşümünün doğrudan ventriküler doluma sebep olmasıdır. Temel fizyolojik tepkiler sempatetik ve renin-angiotensin sistemlerin aktivasyonu nedeniyle yukarıdaki tarif edilenlere benzerdir. Bu tepkiler sağlıklı, sıüp pozisyonundaki yetişkin bir insanın intravasküler hacimindeki %30'a varan düşümlere rağmen sistolik kan basıncını ve kardiyak verimliliği telafi edebilmektedir. Buna rağmen intravasküler hacimdeki düşüş devam ettikçe, ventriküler dolumu daha fazla bozacak şekilde kalbin hızı artar ve diyastolik arteriyel kan basıncı düşer. Koroner dolasım diyastol esnasında nutritif akışını toplaması sonucu diyastolik hipotansiyon ve kısalmış diyastolik zaman şiddetli miyokardiyal perfüzyona neden olur. Böylece hipovolemik şokun ilerleyen devrelerinde aslında iskemik miyokardiyal fonksiyon bozukluğu ve hipovolemik nedeniyle ortaya çıkan dolasım anomalisi birlikte gözlemlenir. Hipovolemik şokun terminal dönemindeki ani dekompanseyonun nedeni budur.

Kardiyojenik ve hipovolemik şokta mikrovaskülatür

Fizyolojik tepkiler açısından hipovolemik şok ile kardiyojenik şok arasındaki temel farklılık mikrovaskülatürde görülür. Kardiyojenik şokta ventriküler dolum bozukluğu önemli olmasına rağmen artmış optimal end-diastolik hacim ile düşük ventrikül uyuma göre etkisi görecelidir. Dolayısıyla normal veya yüksek venöz basıncı rağmen ventriküler hipovolemii mevcuttur. Her iki durumda da mikrovaskülatür ve interstitiyel boşluk arasındaki sıvı hareketini önemli biçimde etkileyen bu durum hipovolemik şokla söz konusu değildir.

Sivinin kapiller yüzeyin endotelyal bariyeri boyunca hareketli hidrostatik ve ozmotik basınç arasındaki dengeyle ayarlanır. İnterstital boşluktan sıvı kaybının nedeni damardaki hidrostatik basınç ve interstital boşluktaki onkotik basıncıtır. Sivinin reabsorpsyonu ise interstital mutlak basınç ve plazma onkotik basıncı aracılığıyla gerçekleşir.

Dokular arasındaki mutlak değerler değişiklik göstemesine rağmen, dokuların çoğunu arteriyel sonu net çıkış basıncı ve kapillerin venöz sonu net giriş basıncı vardır. Bunlar genel filtrasyon basıncına yaklaşık 2mmHg ekler. Filtrasyon basıncındaki bu değişikliğin sebebi çoğulukla kapiller boyunca hidrostatik basıncın diğer değişkenlerde fazla bir değişiklik yokken düşmesinden kaynaklanır. Bu yüzden kardiyogenik şokta interstital boşlukta sıvı kaybı olmaması için venöz basınçta artış gözlemlenir. Buna rağmen hipovolemiğin şokta görülen venöz basınçındaki düşüş interstital sıvının absorpsyonuna yardımcı olurken aynı zamanda intravasküler hacmin düzelmeyi sağlayan bir mekanizma işlevini görür.

Septik Şok

Temel kardiyovasküler bozukluk olan vasküler tonus kaybolması kan basıncını düzeltmek için kardiyak verimliliğin artmasına neden olur. Dolayısıyla diğer akut dolaşım yelmezliklerinin aksine oksijenin dokulara taşınmasında artış görülür. Vasküler dirençteki bu düşüş nitrik oksit (NO) üretilimindeki artışla yakından ilgilidir. Nitrik oksit enzim nitrik oksit sintazın değişik formları tarafından üretilir. Sağlıklı bir bünnyede vasküler tonus sempatik sinir sisteminin kısıtlayıcı etkileri ile temel olarak enziminin kurucu biçimi (cNOS) tarafından üretilen nitrik oksitin yarattığı dilasyon arasındaki denge ile belirlenir. Endotoksin ve septik tepkinin diğer tetlikleyicileri bu dengeyi bozarak üretilen nitrik oksitden artmasına neden olurlar. Kemirgenlerde bu fazlalık asıl olarak enzimin değişmiş formu (iNOS) tarafından üretilir -bunun insanlar için geçerli olduğu düşünülmektedir fakat henüz kanıtlanmamıştır.

Septik şokta ciddi doku ödemlerinin oluşumu gözlenir. Fakat kardiyak yetmezlikteki ödem oluşumlarında olduğu gibi mikrovaskülatür hidrostatik basınçta artış olmaz fakat kapiller permeabiliyetde büyük oranlarda düşüş gözlemlenir. Akıntı ciddi miktarda proteinin interstiyuma sızması için yeterlidir. Sonuç olarak dokudaki ozmotik basınç ve sıvının vasküler boşluktan hareket etme eğilimi artar. Vasküler boşluktaki sıvı kaybı hızlı ve şiddetlidir; hipovolemiğin bir durum yaratır ve sepsisin temel hemodinamik etkilerini şiddetlendirir. Ayrıca kalp atışının hızlanmasına rağmen sepsisle birlikte miyokardiyal fonksiyonun bozulduğunu ispallayan birçok kanıt mevcuttur.

Tarif edilen hemodinamik etkiler kardiyogenik ya da hipovolemiğin şokta görülenler kadar ya da onlardan daha ciddi olabilir ve kendi başlarına ölümcül olabilir. Buna rağmen septik şok hastadan hastaya değişiklik gösterse de sıvılarla ve vazopresörlerle hemodinamik olarak normale döndürürlür fakat metabolik asidozis üretmeye devam eder. Enerji düşüşün sebebi tam olarak belli değildir ve seffitler hipoksının septik şokta rolü hala belirsizdir. Dolaşımın büyük ölçüde düzensiz hale geldiğine dair hem genel hem de mikrosirküler ditzeye de kesin kanıtlar vardır fakat bu durumun doku hipoksisiyle bağlantısını kanıtlayan ikna edici bir bulgu hemiz yoktur. Aslında kanıtların çoğu, doku hipoksisinin yerleşmiş sepsisle gerçekleşmediğini göstermektedir.

Yukarıda dolaşım sistemi hakkında anlatılan değişiklikler bağıskılık sistemindeki bazı değişikliklerin de sebebidir. Geniş ve artan sayıda proinflamatör sitokinler (çoğunlukla tümör nekrozis faktörü, interlökinler -1, -6 ve -8 ile pihti aktive faktör) ve antiinflamatör sitokinler (en belirginli interlökin -10) yüksek değerlerde üretilir. Artan üretimin çoğu sepsis oluşumunda merkezi bir rol oynadığı düşünülen makrofajlar oluşturmamasına rağmen başka hücre tipleri de mevcuttur. Hücre yüzeylerindeki, özellikle nötrofil ve endotelial hücreleri, adezyon moleküllerinde değişiklikler meydana gelir. Bu alicilar aracılığıyla dolaşımındaki

nötrofiller vasküler endotelyuma tutunurlar ve bu sayede dokulara geçerler. Artmış nötrofil adezyon aracılığıyla kapiller endotelyum geçirgenliğinin sağlandığı düşünülmektedir. Septik şok, kanın antioksidan kapasitesinde değişiklik ve serbest radikal etkinliğinin artışı gibi sellüler fonksiyonda değişikliklere yol açabilir. Buna rağmen su anki bulgular bunlarla asıl problem olan sellüler enerji metabolizmasındaki bozukluk arasında nedensel bir ilişki kurmamızı imkan vermemektedir.

Özet

İlk bakışta akut dolaşım bozukluğu -ya da şok- kan basincının çok düşük olduğu bir durumdur.

Olağan bir durum olarak görülmesinden dolayı maalesef genel düşünüş ve tedavi biçimini bu yönedendir. Bazı suni benzerliklere rağmen üç ana neden fizyolojik olarak oldukça farklıdır. Bu bölüm, şok durumunun karmaşıklığına işaret etmeye çalışmakla, mantıklı ve etkili bir terapinin ancak fizyolojisi anlayarak mümkün olduğunu savunmaktadır. Çünkü septik şok tedavilerinin hala hayal kırıklığı yaratmasının asıl sebebi hastalığın patofizyolojisini anlamamamızdır.